

val agyarak módjára szabja őket. Kettőt egészen a mennyezettartó gerendáig kirepít, hogy azok nyöszörögve másznak a zónából kifelé. Végre azonban lábonragadják és kidöntik, mint a gyönyörű kapuzábét. Diadalordítás hangzik és ráomlanak a földre. Egyszerre valahányan a nyaka után túrnak.

Rendőrök rohannak és rájuk törnek. Botjaikkal döngetik a rakást, majd hányni kezdik félre őket, mint a kévét a gazda.

Végre kiássák Mátyást, felemelik és nézik.

— No, e nehéz rakodó hivatal vót! — dörgöli a homlokát Mátyás, de már taszítják és lökik a rendőrök ki a színről. A kijáratig pofozzák és rúgják.

Aztán kidobják a kapun és elkezdődik újra a tánc.

Buján tenyésznek egész éjjel, majd meglepi őket a reggel.

Az Isten felereszti a napot, de hiába ragyogtatja bármekkora fényel, mert a hatalomnak nincsen szeme.

Tamási Áron.

LEVÉL RAVENNÁBÓL.

*Mért nem jelelsz? Nem a kárhozat pokla,
Új élet lesz, hol a mult véget ér.
Nézd az utat: mennyi bús asszonylépés,
Itt nincsen sár, a Dante-út fehér.*

*Haza megyünk. A vérző álom-máglyák
Leégtek mind. Kis amphora lobog
A szív helyén, benne egy késő hajnal
Bús éjéért most gyűjt áldozatot.*

*Még él a vád, eskük Maremma-mérge
Lelkedbe mar, de vissza nem oroz,
A hét bűnök zord körén, vak parancsán
Kéért az út s csókHzapor záporoz.*

*Ó, mennyi szomj! A vén Arno virányán
Új virág lesz. A mult messze zenél,
Az Inferno, az éji lángviharzás,
A két galamb, a megvert szenvedély.*

*Sokat sírsz-e? Hamvadó Dante-sors ez,
S te, Beatrix, a drága messze jel —
(Két nagy szeme, mint két nagy bolygó árnya
Felém suhan, hallgat és nem felel).*

Mészáros Sándor.